

GYÉKÉNYESI GYÖRGY

## Címe sincs ének

*Fedett fahidak mentén  
rikolt a fácán fajdkakas  
aludj vén Boston  
Új-Angliában  
heje-huja bál van  
s a régi gyarmatra árverés  
bólogatnak az ezüsthenyők  
a nyírek törzsén fehér a háncs  
pázsitkötényes házacsákák  
kandikálnak ki a fák mögül  
az ŰTRA  
amint száguldunk a leszálló napnak  
városokon falvakon át  
s át az időn*

*ó Európa  
otthagytunk valahol a keleti parton  
ott az óriás fáklyás asszony  
köttyűszemes lábainál*

*S most olvasd a dantei sort  
én nem vagyok egykorú semmi lényvel  
csupán örökökkel s én örökökön állok  
ki itt belépsz hagyj fel minden reménnyel*

*Mily pillaszemű volt Dohnányi  
s Dvorzsák a cseh trombitás  
Bartókot láttam  
amint rigódalt jegyzett  
a Carolinákban  
sej rigómadár ne szállj fel a fára  
s New Orleans-i ütemre rándult a keze  
hey  
hey  
the saints so marchin' in  
hey  
hey*

*the saints go marchin' out*  
*míg hömpölygött a Mississippi*  
*és torkára akadt az ének*  
*a Tisza-parti fülemülének*

*Vitt*  
*vitt*  
*vitt a vonat*  
*San Antoniónak*  
*sárgát nyit a texasi rózsza*  
*s itt már nem remegtet griegi dallamot*  
*a hűvös Skandinávia*  
*a szénapajták helyén*  
*forró sivatag*  
*futó katáng*  
*és por*  
*és zümmögő műutak*  
*keletnek nyugatnak északnak délnek*

*Verd a cölöpöt John Henry*  
*verd a cudar cölöpöt*  
*ördögöd van John Henry*  
*Lengyelhonból Zelenski*

*Verd a cölöpöt John Henry*  
*verd a cudar cölöpöt*  
*verd a cölöpöt John Henry*  
*segít néked Medgyesi*

*Verd a cölöpöt John Henry*  
*Lafko Kukta Zaremba*  
*verd a cölöpöt John Henry*  
*fizet érte a Ramsey*

*Fedett fahidak mentén*  
*rikolt a fácán fajdkakas*  
*Pennsylvaniában*  
*nyikorgó csilléken hintázott a lét*  
*míg a pernyés gyáarak*  
*szemetes ölen*  
*növekedtek a templomok*  
*a kocsmák*  
*s a gyerekek haja csillogott*  
*mint a mező*  
*friss májusi esők után*

*Fecskék ülnek a tetőpárkányon*  
*Capistranóban*  
*menj*  
*menj ki a nyugati dűlőre*  
*a mosolygó tengerpartra*

ugye Mignon  
wo die Zitronen blühen  
menj ki a nyugati dűlőre  
hol barna lányok vízgyöngyös teste  
tarajlik a gördűlő habokban  
menj  
menj ki a nyugati dűlőre  
hol a sebes élet  
téged is magával ragad  
és visz  
visz  
visz ki a világba  
a sohasem-voltak holnapába  
mikor már múltad elmarad  
s édes gyönyörét adja a jelen

Így most megérted  
a bujdosó Mikes pajkos sóhaját  
„úgy szeretem már Rodostót  
hogy el nem felejthetem Zágont”

Fedett fahidak mentén  
rikolt a fácán fajdkakas  
aludj vén Boston  
Új-Angliában  
heje-huja bál van  
s a régi gyarmatra árverés  
dűbörgő prések dohognak Detroitban  
elrobogtak a busa bölények  
a prairie-n hullámzik a búza  
írhat száz éneket Európáról  
de a fiadban kísért ez az ország  
mikor az első szó száján kiperdűl  
idegenül  
ó Európa  
ott hagyunk valahol a keleti parton  
ott az óriás fáklvás asszony  
kőtyűkszemes lábainál.

Cleveland (Ohio)